

bravi frați ai noștri de preste Dunăre, cari în vécule 17 și 18, constrânși de furia semilunei, a turcilor barbari, părăsindu-și patria cu familiile lor impopulară orașele din România, Transilvania, Bănat, Ungaria și până la Viena și Polonia, constituind multe din cele mai distinse comune bisericesci de ale noștre, dând impuls comerциului, pre care, mai ales cel levantin, mai numai singuri 'l eserciau, fondând biserici și scóle în număr considerabil și în mod elegant, dându-ne mulți bărbați renumiți din sinul lor și contribuind astfel în grad mare la cultura intelectuală și materială a românilor din tóte părțile.

Metropolitul Șaguna a mai avut încă un frate cu numele Avreta și două surori Maria și Ecaterina, cari însă muriră mai de timpuriu, și adecă surorile încă ca fete tinere, érá fratele seu în anul 1849 ca neguțătoriu în Pesta.

Familia Șagunescilor era inrudită cu cele dintâiu familii macedo-române din Pesta și Mișcoltz, până și cu a baronului Sina din Viena, cum se ȃice, în liniă mai depărtată. Acea stă, că el era fórté bine vėđut și primit în casa lui Sina, cu deosebire a răposatului Georgiu Sina, dela care și primise dēnsul ca episcop un present, o cruce de pept, fórté frumoasă și prețioasă. Cu fiul Simon Sina, Șaguna se vėđu silit a intrerupe relațiunile cele bune încă în anul 1860, pentrucă acela fiind mai puțin român și mai mult străin, devenise cel mai mare patron al ȃișilor greci dela biserica S. Treimi din cetatea Brașovului, cari, cum se scie, steteau în proces cu partea română și cu Șaguna însuși, causându-i prin acésta, ca episcopului lor legitim, mari neplăceri.

După tată, Șaguna nu avea decât un unchiu cu numele Avreta Șaguna, care locuia în Polonia și era companist al tatălui seu. Érá după mamă, el era în deaprópe rudít cu familiile Mutovski, Muciu, Econom și Grabovski din Pesta și din Mișcoltz. Bunăsa, mama mamei sale, Maria măritată Muciu era soră bună cu Atanasiu și Constantin